

عنوان مقاله:

اثربخشی بازیدرمانی گروهی با رویکرد شناختی- رفتاری در اصلاح سازش نایافتگی اجتماعی دانش آموزان پسر کم‌توان ذهنی

محل انتشار:

دومین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روانشناسی آسیب های اجتماعی و فرهنگی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

فرید حیدرپور - دبیر و دانشجوی دکتری دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی بازیدرمانی گروهی با رویکرد شناختی رفتاری در اصلاح سازش نایافتگی اجتماعی نوجوانان پسر 8 تا 15 ساله کم‌توان ذهنی انجام گرفت. روش: روش پژوهش آزمایشی با طرح پیش‌آزمون - پس آزمون با گروه کنترل و آزمایش بود. جامعه ی آماری پژوهش را دانش آموزپسرابتدایی کم توانذهنی شهر کرمانشاه تشکیل می دادند. درنمونه گیری 32 نفر به روش در دسترس انتخاب و سپس براساس 3 انحراف استاندارد بالاتر در آزمون راتر، 20 نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند (10 آزمایش و 10 گواه). گروه آزمایش 11 جلسه بازیدرمانی با رویکرد شناختیرفتاری دریافت کردند و گروه کنترل در لیست انتظار قرار گرفتند. ابزارگردآوری داده های پژوهش، پرسشنامه ی رفتاری راتر بود. یافته ها: تحلیل یافته ها مبتنی بر آمار توصیفی، تحلیل کوواریانس برای گروه های مستقل نشان دادکه بازیدرمانی با رویکرد شناختی رفتاری باعث کاهش سازش نایافتگی اجتماعی نوجوانان کم توان ذهنی و افزایش تعاملات اجتماعی آنان شده است. نتیجه گیری: مهمترین نتایج این پژوهش، موثر بودن بازیدرمانی گروهی در اصلاح سازش نایافتگی اجتماعی، مفید بودن استفاده از رویکرد شناختی-رفتاری و یکسان بودن نتایج مفید بازیدرمانی در کودکان با سطوح ذهنی متفاوت می باشد. از اینرو می توان نتیجه گرفت روش بازی درمانی گروهی با رویکرد شناختی رفتاری، در کنترل سازش نایافتگی اجتماعی نوجوانان کم توانذهنی موثر بوده است.

کلمات کلیدی:

بازی درمانی گروهی، رویکرد شناختی-رفتاری، سازش نایافتگی اجتماعی، نوجوانان کم توان ذهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/419233>

